

عنوان مقاله:

مردم سالاری دینی: قدرت نرم جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

دوفصلنامه پاسداری فرهنگی انقلاب اسلامی، دوره 5، شماره 12 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

عنایت الله یزدانی - دانشیار روابط بین الملل گروه علوم سیاسی دانشگاه اصفهان

محمدجواد سلطانی - دانشجوی دکترای روابط بین الملل دانشگاه اصفهان

مصطفی قاسمی - دانشجوی دکترای روابط بین الملل دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

با توجه به شرایط جدید در نظام بین الملل و تغییر در ابزارهای قدرت، کشورها به ابزارهای قدرت جدیدی برای تع و امنیت ملی و نیز حقانیت و تایید کارهای خود روی آورده اند که جنبه سخت افزاری ندارند و با نام قدرت نرم شناخته می شوند. در این زمینه، یکی از منابع، نظام سیاسی یک کشور است که می تواند مهم ترین منبع قدرت نرم یک کشور باشد. در این زمینه، نظام مردم سالاری دینی در ایران منبع کلیدی قدرت نرم است. این منبع که از دیرباز به عنوان بدیل لیبرال دموکراسی غرب در جهان مطرح شد، می تواند در شرایط فعلی که منطقه در حال گذار به مردم سالاری است، الگویی برای ملت های مسلمان باشد و از سوی دیگر، اتهامات وارد شده از طرف غرب و غرب گرایان به نظام جمهوری اسلامی ایران را خشی سازد. هدف این مقاله ارایه الگویی فرهنگی- سیاسی از نظام مردم سالاری دینی و بررسی مولفه های نظام مردم سالاری دینی به عنوان قدرت نرم است. در این مقاله با استفاده از روش توصیفی و کتابخانه ای ضمن بررسی مولفه های مردم سالاری دینی، به این سوال پرداخته می شود که کارایی مردم سالاری دینی به عنوان مولفه کلیدی قدرت نرم جمهوری اسلامی چیست.

کلمات کلیدی:

جمهوری اسلامی، مشروعیت، قدرت نرم، دموکراسی، مردم سالاری دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795196>

